

"Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu"

Zítří oslavíme Štědrý den. Je to poslední den letošního adventu, který zakončíme u nás v Troubkách cestou do chrámu. Zde společně vstoupíme jako velká farní rodina do tajemství Vánoc.

Po návratu z chrámu po krátkých přípravách zasednete u štědrovečerního stolu a budete slavit Boží narození ve svých domovech.

Otevřete proto dokořán srdce v důvěře Bohu, jako Maria, aby se vaše příbytky

staly domy radosti a požehnání.

Zachariášův dům byl v té době velmi tichý. Byli tam jen dva postarší lidé sami bez dětí, kteří, když si chtěli něco říci, museli si to naznačit posunky. Zachariáš totiž od své poslední služby v chrámu zůstal němý, a jelikož mu museli naznačovat posunky různé věci, tak zřejmě ani neslyšel. A Boží posel mu přitom říkal tak skvělou zprávu.

"Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně."

Radost do ponuré tichoty vnesla až Panna Maria. Její příchod se stal světlem, úsměvem, novou svěžestí. Proč? Protože ona, na rozdíl od kněze Zachariáše uvěřila. Také jí se zjevil anděl. Uvěřila mu, a proto vnesla do domu Zachariášova to, co tam chybělo. Radost, život, víru.

"Alžběta byla naplněna Duchem svatým."

Člověk, který Bohu zcela důvěřuje, člověk, který Bohu věří, nejen že sám je plný Ducha Božího, ale v přítomnosti takového člověka jsou Duchem Svatým naplňováni druzí lidé. Tak i Alžběta byla naplněna Duchem Svatým, když k ní přišla věřící Panna Maria. Je velký rozdíl věřit, že Bůh existuje, a věřit Bohu. Jistě kněz Zachariáš nepochyboval o Boží existenci, ale nevěřil mu. Maria však ano.

"(Alžběta) zvolala mocným hlasem: Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého!"

Maria byla požehnaná, pro zásluhy jejího Syna. Byla požehnaná, protože nosila svého Syna pod srdcem. Byla požehnaná, protože uvěřila. A jako požehnaná přinášela radost. Zachariáš sice v Boha věřil, ale nevěřil Bohu, proto domů požehnání nepřinesl v takové míře, jako jim ho přinesla Panna Maria.

Zítří, jelikož máme vánoční mši už ve tři hodiny, nebudete muset už v noci z domova odcházet, jedna mše stačí. O to více si zítřejší večer dopřejte času pro přebývání v radosti a pospolu v rodině. Nutkání jít na noční mši nahradte třeba večerní domácí společnou modlitbu růžence při svíci u domácího betléma, společným zpívání koledí či jen tak spočinutí jeden vedle druhého, společně vyprávění si, to necht' prozáří noc, kdy Boží Syn přišel na svět. Není nad to, když i vaše malé či dospívající děti usnou v náručí své maminky, která je i při vyprávění pohladí. Oni to tolik potřebují, stejně jako vy. Pokoj vám.